

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo o stowarzyszeniach oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) preambuła otrzymuje brzmienie:

„W celu stworzenia warunków do pełnej realizacji gwarantowanej przepisami Konstytucji wolności zrzeszania się zgodnie z Powszechną Deklaracją Praw Człowieka i Międzynarodowym Paktem Praw Obywatelskich i Politycznych, umożliwienia każdemu równego, bez względu na przekonania, prawa czynnego uczestniczenia w życiu publicznym i wyrażania zróżnicowanych poglądów oraz realizacji indywidualnych zainteresowań, a także uwzględniając tradycje i powszechnie uznawany dorobek ruchu stowarzyszeniowego, stanowi się, co następuje:”;

2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Każdemu zapewnia się wolność zrzeszania się w stowarzyszeniach.

2. Stowarzyszenia mają prawo wypowiedania się w sprawach publicznych.

3. W zakresie swoich celów statutowych stowarzyszenia mogą reprezentować wobec organów władzy publicznej interesy zbiorowe swoich członków.”;

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 96, poz. 874, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, z 2007 r. Nr 112, poz. 766 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654.

Postulujemy wykreślenie z projektu i nie uchwalanie zmiany art. 1 ustawy.

Wykreślenie z aktualnej treści ustawy ustępu 2 w art. 1:

„Prawo zrzeszania się w stowarzyszeniach może podlegać ograniczeniom przewidzianym jedynie przez ustawy, niezbędnym do zapewnienia interesów bezpieczeństwa państwowego lub porządku publicznego oraz ochrony zdrowia lub moralności publicznej albo ochrony praw i wolności innych osób.”

spowoduje uchylenie istotnej gwarancji ustawowej do wolności działania stowarzyszeń, przewidującej możliwość ewentualnego ograniczenia tej wolności do ściśle określonego, zamkniętego katalogu powodów.

Proponowana zmiana regulacji prowadzi do stworzenia możliwości ograniczania wolności obywateli w zakresie wolności tworzenia i działania stowarzyszeń w o wiele większym zakresie niż dotychczas.

3) w art. 2:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Stowarzyszenie opiera swoją działalność na pracy społecznej swoich członków. Do prowadzenia swych spraw stowarzyszenie może zatrudniać pracowników. Jeżeli statut stowarzyszenia to przewiduje, członkowie jego władz mogą otrzymywać wynagrodzenie za pełnienie swych funkcji.”,

Postulujemy wykreślenie ostatniego zdania propozycji treści art. 2 ust. 3 ustawy.

Wprowadzenie w art. 2 ust. 3 możliwości otrzymywania przez członków władz stowarzyszeń wynagrodzenia za pełnienie takiej funkcji stanowi rażące wypaczenie podstawowej idei ruchu stowarzyszeniowego i prowadzi wprost do degradacji zarówno samej idei jak i autorytetu stowarzyszeń w społeczeństwie. Obowiązujące aktualnie uregulowanie w ustawie, pozwala stowarzyszeniom zatrudniać pracowników do prowadzenia swych spraw.

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Członkowie stowarzyszenia mogą, w zakresie określonym w statucie lub uchwale właściwej władzy stowarzyszenia, wykonywać pracę społeczną, o której mowa w ust. 3, w ramach wolontariatu na zasadach określonych w porozumieniu, o którym mowa w art. 44 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku

publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2014 r. poz. 1118).”;

Postulujemy zmianę treści proponowanego w art. 2 ust. 4 ustawy na następującą:

„4. Członkowie stowarzyszenia mogą, w zakresie określonym w statucie lub uchwale właściwej władzy stowarzyszenia, wykonywać w ramach działań stowarzyszenia pracę społeczną również na zasadach dotyczących wolontariatu.“

Proponowana w projekcie literalna treść tego ustępu prowadzi do wątpliwości interpretacyjnej czy działalność społeczna w stowarzyszeniach może być wykonywana tylko na zadach dotyczących wolontariatu, czy też może być również jak dotychczas, na zasadach społecznikostwa. Ponadto przy formułowaniu uregulowania prawnego należy unikać odwoływania się do konkretnego, literalnego przepisu konkretnej ustawy, bowiem ewentualna zmiana treści wskazywanego przepisu będzie skutkowałą koniecznością zmiany również treści ustanawianego uregulowania. Z tego względu właściwszym jest wskazanie generalnie zasad/uregulowań dotyczących wolontariatu, wówczas literalna zmiana wskazanego przepisu nie będzie pociągała konieczności zmiany ustanawianego uregulowania.

4) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prawo tworzenia stowarzyszeń przysługuje osobom fizycznym mającym pełną zdolność do czynności prawnych i niepozbawionym praw publicznych.”;

5) uchyla się art. 4;

Postulujemy nie uchylanie art. 4 ustawy.

Uchylenie art. 4 ustawy, spowoduje możliwość rejestrowania w Polsce stowarzyszeń przez osoby zamieszkałe poza granicami Polski, które nie podlegają polskiemu prawu oraz których polskie instytucje nie będą w stanie skontrolować. Proponowana zmiana może prowadzić do licznych nadużyć.

6) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Osoby w liczbie co najmniej siedmiu, zamierzające założyć stowarzyszenie, uchwalają statut stowarzyszenia oraz wybierają komitet założycielski albo władze stowarzyszenia.”;

Postulujemy nie uchwalanie zmiany treści art. 9 ustawy.

Zmniejszenie w art. 9 ustawy, liczby osób wymaganej do utworzenia stowarzyszenia z 15 do zaledwie 7, prowadzi do tego, że w stowarzyszeniu mógłby być praktycznie sam zarząd i komisja rewizyjna bez członków. Takie rozwiązanie prowadzi wprost do degradacji zarówno samej idei jak i autorytetu stowarzyszeń w społeczeństwie. Stowarzyszenie to instytucja społeczna, a nie prywatna spółka czy fundacja.

7) w art. 10:

a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) sposób reprezentowania stowarzyszenia, a w szczególności zaciągania zobowiązań majątkowych, a także warunki ważności uchwał jego władz,”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Stowarzyszenie może tworzyć terenowe jednostki organizacyjne.”;

8) po art. 10 dodaje się art. 10a i 10b w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Stowarzyszenie, które zamierza tworzyć terenowe jednostki organizacyjne, jest obowiązane określić w statucie:

- 1) zasady tworzenia oraz zniesienia terenowej jednostki organizacyjnej;
- 2) strukturę organizacyjną terenowej jednostki organizacyjnej;
- 3) wewnętrzne organy terenowej jednostki organizacyjnej, w tym zarząd, oraz tryb ich powoływania.

2. Terenowa jednostka organizacyjna może uzyskać osobowość prawną, jeżeli statut stowarzyszenia to przewiduje.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, statut stowarzyszenia określa warunki, które muszą być spełnione, aby terenowa jednostka organizacyjna mogła uzyskać osobowość prawną, jak również zasady gospodarowania majątkiem terenowej jednostki organizacyjnej, sposób reprezentacji, a w szczególności zaciągania przez nią zobowiązań majątkowych oraz zasady jej likwidacji.

4. Terenowa jednostka organizacyjna działa na podstawie statutu stowarzyszenia; może jednak, na zasadach i w trybie określonym w statucie, przyjmować regulamin

określający szczegółową organizację i sposób działania tej jednostki.

5. W przypadku zniesienia terenowej jednostki organizacyjnej posiadającej osobowość prawną, przeprowadza się jej likwidację. Przez likwidację rozumie się zakończenie bieżących interesów terenowej jednostki organizacyjnej, ściągnięcie wierzytelności i wykonanie zobowiązań. Majątek terenowej jednostki organizacyjnej pozostały po likwidacji przejmuje stowarzyszenie.

Art. 10b. 1. Jeżeli statut stowarzyszenia to przewiduje, walne zebranie członków (zebranie delegatów) stowarzyszenia może podjąć uchwałę o ustanowieniu zarządu komisarycznego w terenowej jednostce organizacyjnej posiadającej osobowość prawną, w przypadku gdy działalność terenowej jednostki organizacyjnej wykazuje rażące lub uporczywe naruszanie przepisów prawa lub statutu.

2. Z chwilą powołania zarządu komisarycznego członkowie zarządu terenowej jednostki organizacyjnej zostają odwołani z mocy prawa, a udzielone wcześniej pełnomocnictwa wygasają.

3. Zarząd komisaryczny ustanawia się w celu i na okres niezbędny do usunięcia nieprawidłowości związanych z rażącym lub uporczywym naruszaniem przepisów prawa.

4. Zarząd stowarzyszenia jest obowiązany, w terminie 7 dni od podjęcia uchwały, o której mowa w ust. 1, zawiadomić o tym sąd rejestrowy oraz organ nadzorujący, właściwy ze względu na siedzibę terenowej jednostki organizacyjnej, podając skład zarządu komisarycznego.”;

Postulujemy wykreślić proponowaną zmianę treści ust. 2 w art. 10 ustawy oraz proponowaną treść art. 10a. i 10b.

Aktualna treść ustawy w wystarczający i trafny sposób reguluje kwestię tworzenia jednostek terenowych i określania ich struktur przez stowarzyszenia z zachowaniem zasady samodzielnego określania zasad ich tworzenia oraz tworzenia w tych jednostkach organów wewnętrznych, co zapewnia konstytucyjną wolność tworzenia i działania

stowarzyszeń.

Proponowane treści art. 10a i 10b ustawy:

- a) narzucają obowiązek określania w statucie wewnętrznych organów jednostki terenowej w tym zarządu, co stanowi nieuzasadnione ograniczenie konstytucyjnej wolności i suwerenności stowarzyszeń w zakresie określania swoich struktur i organów wewnętrznych,
- b) ograniczają prawo powołania zarządu komisarycznego wyłącznie do określonych w tych zapisach przypadków i narzucają ściśle określony, wyłączny sposób powołania takiego zarządu,
- c) narzucają stowarzyszeniom obligatoryjne przyjęcie rozwiązania, że z chwilą powołania zarządu komisarycznego, dotychczasowy zarząd zostaje automatycznie odwołany oraz zastosowanie automatycznego wygaśnięcia pełnomocnictwa,
- d) narzucają stowarzyszeniom obligatoryjny obowiązek zakończenia bieżących „interesów” (sformułowanie nader niefortunne – stowarzyszenie to nie firma biznesowa) i niezwłoczne ściągnięcie wierzytelności jednostki.

W świetle obecnych zapisów ustawy stowarzyszenia mogą samodzielnie przyjąć w statucie m.in. proponowane rozwiązania, a więc zapisy te nie wnoszą żadnego rozszerzenia uprawnień stowarzyszeń. Obecnie stowarzyszenia mogą jednak przyjąć inne uregulowania przedmiotowych kwestii. Zatem proponowane zapisy zmierzają do nieuzasadnionego ograniczenia konstytucyjnej wolności tworzenia i działania stowarzyszeń.

9) w art. 11 po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Do władz stowarzyszenia mogą być wybierani tylko jego członkowie, z wyłączeniem członków wspierających.

5. Przynajmniej jeden z członków zarządu upoważniony do zaciągania zobowiązań w imieniu stowarzyszenia musi posiadać miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. ”;

Postulujemy wykreślenie proponowanej treści ust. 4 i 5 w art. 11 ustawy.

Ograniczenie prawa stowarzyszeń do samodzielnego określania czy członkowie wspierający (którymi są również osoby fizyczne) mogą być wybierani do władz stanowi nieuzasadnione ograniczanie konstytucyjnej wolności tworzenia i działania stowarzyszeń.

Narzucanie stowarzyszeniom obligatoryjnego uregulowania, że przynajmniej jeden z członków zarządu upoważniony do zaciągania zobowiązań musi posiadać miejsce

zamieszkania w Polsce jest bezzasadne. W tej kwestii prawne znaczenie może mieć jedynie miejsce siedziby stowarzyszenia, a nie miejsce zamieszkania jego pełnomocnika.

Oczywiście w świetle aktualnych zapisów ustawy stowarzyszenie może samodzielnie i co najważniejsze suwerennie ustanowić takie statutowe uregulowanie. Tak więc proponowany zapis stanowi nieuzasadnione ograniczanie konstytucyjnej wolności tworzenia i działania stowarzyszeń.

10) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Członek stowarzyszenia, a w przypadku, o którym mowa w art. 10b ust. 1, terenowa jednostka organizacyjna, może wystąpić z wnioskiem do sądu o uchylenie niezgodnej z prawem lub statutem uchwały walnego zebrania członków (zebrania delegatów).

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w stosunku do niezgodnej z prawem lub statutem uchwały władzy stowarzyszenia dotyczącej utraty członkostwa. Prawo zaskarżenia uchwały dotyczącej utraty członkostwa przysługuje wyłącznie byłemu członkowi.

3. Wniosek o uchylenie niezgodnej z prawem lub statutem uchwały walnego zebrania członków (zebrania delegatów) należy wnieść w terminie sześciu tygodni od dnia powzięcia wiadomości o podjęciu uchwały, nie później jednak niż przed upływem roku od dnia odbycia walnego zgromadzenia członków (zebrania delegatów).

4. Wniosek o uchylenie niezgodnej z prawem lub statutem uchwały władzy stowarzyszenia dotyczącej utraty członkostwa należy wnieść po wyczerpaniu wewnętrznej procedury odwoławczej, o ile statut ją przewiduje, w ciągu sześciu tygodni od chwili wyczerpania wewnętrznej procedury odwoławczej albo w ciągu sześciu tygodni od dnia powzięcia wiadomości o uchwale, nie później jednak niż przed upływem roku od chwili wyczerpania procedury odwoławczej albo od dnia podjęcia uchwały.

5. Wniosek o uchylenie niezgodnej z prawem lub statutem uchwały sąd rozpoznaje w postępowaniu rejestrowym.”;

Postulujemy wykreślenie proponowanej treści 11a ustawy.

Narzucanie stowarzyszeniom stosowania obligatoryjnego, ściśle określonego trybu odwoływania się od czynności sprzecznych z prawem lub statutem stanowi nieuzasadnione ograniczanie konstytucyjnej wolności tworzenia i działania stowarzyszeń.

Zgodnie z obowiązującym prawem, można wnieść pozew do sądu, skarżąc się na czynność sprzeczną z prawem, kwestia ta jest zatem od dawna prawnie uregulowana.

Ponadto proponowane zapisy stoją w sprzeczności z obowiązującymi przepisami regulującymi kwestię kto może być stroną w sporze sądowym, a zatem naruszają obowiązujące prawa obywatelskie.

11) art. 12-14 otrzymują brzmienie:

„Art. 12. Komitet założycielski albo zarząd składa do sądu rejestrowego wniosek o wpis stowarzyszenia do Krajowego Rejestru Sądowego wraz ze statutem, listą założycieli, zawierającą imiona i nazwiska, datę i miejsce urodzenia, miejsce zamieszkania oraz własnoręczne podpisy założycieli, protokół z wyboru komitetu założycielskiego albo władz stowarzyszenia oraz informację o adresie siedziby stowarzyszenia.

Postulujemy wykreślenie proponowanej zmiany treści art. 12 ustawy.

Istotą postępowania jest zarejestrowanie stowarzyszenia, a nie wpis do Krajowego Rejestru Sądowego. Wpis do KRS następuje dopiero w konsekwencji wydania przez sąd rejestrowy postanowienia o zarejestrowaniu stowarzyszenia.

Art. 13. 1. Wniosek o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego sąd rejestrowy rozpoznaje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od daty jego wpływu do sądu.

2. Sąd rejestrowy przed wydaniem postanowienia o wpisie, jeżeli uzna za niezbędne dokonanie dodatkowych ustaleń, wyznacza w tym celu posiedzenie

wyjaśniające.

Art.14. Sąd rejestrowy odmawia wpisu stowarzyszenia do Krajowego Rejestru Sądowego, jeżeli nie spełnia ono warunków określonych w ustawie.”;

12) uchyla się art. 15;

13) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Sąd rejestrowy dokonuje wpisu stowarzyszenie do Krajowego Rejestru Sądowego po stwierdzeniu, że jego statut jest zgodny z przepisami prawa i założyciele spełniają wymagania określone ustawą.

2. O wpisie stowarzyszenia do Krajowego Rejestru Sądowego sąd zawiadamia komitet założycielski albo zarząd oraz właściwy organ nadzorujący, przesyłając jednocześnie temu organowi statut stowarzyszenia.”;

14) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Stowarzyszenie uzyskuje osobowość prawną i może rozpocząć działalność z chwilą wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.

2. Za czynności dokonane w imieniu stowarzyszenia przed jego wpisem do Krajowego Rejestru Sądowego osoby działające do chwili wpisu stowarzyszenia odpowiadają wobec osób trzecich solidarnie. Za zobowiązania wynikające z tych czynności stowarzyszenie odpowiada po jego wpisie do Krajowego Rejestru Sądowego tak jak za zaciągnięte przez siebie.

3. Wpisu terenowej jednostki organizacyjnej do Krajowego Rejestru Sądowego dokonuje na wniosek zarządu stowarzyszenia sąd rejestrowy właściwy dla siedziby stowarzyszenia w oparciu o jego statut, po stwierdzeniu, że zostały spełnione określone w nim warunki uzyskania przez terenową jednostkę organizacyjną osobowości prawnej. Przepisy art. 13 i art. 16 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Terenowa jednostka organizacyjna traci osobowość prawną po jej wykreśleniu z Krajowego Rejestru Sądowego. Terenową jednostkę organizacyjną wykreśla sąd rejestrowy na wniosek stowarzyszenia zgodnie z postanowieniami statutu. Z dniem utraty osobowości prawnej przez terenową jednostkę organizacyjną, stowarzyszenie wstępuje we wszystkie jej prawa i obowiązki.

5. Postępowanie w sprawach dotyczących wpisu stowarzyszenia oraz terenowej jednostki organizacyjnej, ich władz oraz zmiany statutu do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej do Krajowego Rejestru Sądowego jest wolne od opłat sądowych.”;

Postulujemy wykreślenie proponowanej zmiany treści art. 17 ustawy.

Aktualna treść ustawy oraz przepisy innych ustaw w wystarczający i trafny sposób regulują kwestie powstania stowarzyszenia i jego wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, a także wymogi w zakresie tworzenia jednostek terenowych i określania ich struktur przez stowarzyszenia z zachowaniem zasady samodzielnego określania zasad ich tworzenia oraz tworzenia w tych jednostkach organów wewnętrznych, co zapewnia konstytucyjną wolność tworzenia i działania stowarzyszeń.

Ponadto proponowana treść art. 17 ust. 2 jest sprzeczna z treścią ust. 1 tego artykułu. Oczywistym jest to, że przed formalno-prawnym rozpoczęciem działalności stowarzyszenia i uzyskania przez nie osobowości prawnej, nie może być możliwości zawarcia zobowiązań w imieniu jednostki, która de facto powstanie dopiero w przyszłości lub w ogóle nie powstanie, bo np. sąd odmówi jej zarejestrowania lub przed zakończeniem postępowania wnioskodawcy wycofają swój wniosek. Do czasu zarejestrowania stowarzyszenia i uzyskania przez nie osobowości prawnej istnieje tylko grupa założycieli/wnioskodawców, która może działać wyłącznie we własnym imieniu.

Ustanowienie proponowanej treści stwarzać będzie możliwość powstawania niewielkich grup założycielskich w celu pozyskania dotacji na kolejne, zakładane przez nich stowarzyszenie, zanim zostanie ono zarejestrowane. Zapis taki otwiera drogę do kolejnych nadużyć pod szyldem stowarzyszeń i prowadzi wprost do degradacji zarówno samej idei jak i autorytetu stowarzyszeń w społeczeństwie.

15) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. 1. Organ nadzorujący wykonuje swoje uprawnienia wyłącznie w zakresie zgodności działania stowarzyszenia z przepisami prawa i postanowieniami statutu.

2. Organ nadzorujący ma prawo w wyznaczonym terminie żądać:

1) dostarczenia przez zarząd stowarzyszenia odpisów uchwał walnego zebrania członków (zebrania delegatów);

2) niezbędnych wyjaśnień od władz stowarzyszenia.

3. Wykonując uprawnienia określone w ust. 2, organ nadzorujący powinien wskazać uzasadnienie swojego żądania.”;

16) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. W razie niezastosowania się stowarzyszenia do wymagań określonych w art. 25 ust. 2 sąd, na wniosek organu nadzorującego może nałożyć grzywnę w wysokości jednorazowo nie wyższej niż 5.000 zł. Sąd może zwolnić od grzywny, jeżeli po jej wymierzeniu stowarzyszenie niezwłocznie zastosuje się do wymagań organu nadzorującego. Stowarzyszenie, w terminie 7 dni, może wystąpić do sądu o zwolnienie od grzywny.”;

17) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. W razie stwierdzenia, że działalność stowarzyszenia jest niezgodna z prawem lub narusza postanowienia statutu w sprawach, o których mowa w art. 10 ust. 1 i art. 10a ust. 1 i 3, organ nadzorujący, w zależności od rodzaju i stopnia stwierdzonych nieprawidłowości, może wystąpić o ich usunięcie w określonym terminie, udzielić ostrzeżenia władzom stowarzyszenia, wystąpić do sądu o zastosowanie środka określonego w art. 29.”;

18) w art. 30 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli stowarzyszenie nie posiada zarządu zdolnego do działań prawnych, sąd, na wniosek organu nadzorującego lub z urzędu, ustanawia dla niego kuratora na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

2. Kurator jest obowiązany do zwołania walnego zebrania członków (zebrania delegatów) stowarzyszenia w celu wyboru zarządu. Do czasu wyboru zarządu, kurator reprezentuje stowarzyszenie w sprawach majątkowych wymagających bieżącego załatwienia. Sąd może przedłużyć ustanowienie kuratora na okres nieprzekraczający kolejnych 6 miesięcy, jeżeli czynności kuratora nie mogły zostać zakończone przed upływem okresu, na który został ustanowiony.”;

19) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. Sąd wydaje postanowienie o rozwiązaniu stowarzyszenia z urzędu albo

na wniosek organu kontroli wewnętrznej, organu nadzorującego lub kuratora, w przypadku gdy:

- 1) liczba członków stowarzyszenia utrzymuje się poniżej liczby członków wymaganych do jego założenia przez okres dłuższy niż 6 miesięcy;
  - 2) stowarzyszenie nie posiada przewidzianych w ustawie władz i nie ma warunków do ich wyłonienia w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy.”;
- 20) w art. 32 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Wnioski organu nadzorującego kierowane do sądu w ramach sprawowanego nadzoru, wolne są od opłat sądowych.”;
- 21) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Zawieszenie działalności statutowej, przekształcenie i łączenie stowarzyszeń

Art. 32a. 1 W przypadku wystąpienia przejściowych trudności w realizacji celów statutowych, wynikających z przyczyn innych niż określone w art. 31, stowarzyszenie może, jeżeli statut to przewiduje, na podstawie uchwały walnego zebrania członków (zebrania delegatów) złożyć wniosek do Krajowego Rejestru Sądowego o zawieszenie działalności statutowej. W takim przypadku statut powinien określać warunki zawieszania i wznawiania działalności statutowej stowarzyszenia.

2. Zawieszanie działalności statutowej nie przysługuje stowarzyszeniom:

- 1) prowadzącym działalność gospodarczą;
- 2) posiadającym status organizacji pożytku publicznego;
- 3) zatrudniającym pracowników.

3. Stowarzyszenie, które zawiesiło działalność statutową i nie wznowiło jej w ciągu dwóch lat, podlega rozwiązaniu na mocy postanowienia sądu podejmowanego z urzędu. Przepisy art. 36-39 stosuje się odpowiednio.

4. W okresie zawieszenia prowadzenia działalności statutowej stowarzyszenie:

- 1) ma prawo wykonywać wszelkie czynności niezbędne do zachowania lub

- zabezpieczenia źródła przychodów;
- 2) ma prawo przyjmować należności lub obowiązek regulować zobowiązania, powstałe przed datą zawieszenia prowadzenia działalności statutowej;
  - 3) ma prawo zbywać własne środki trwałe i wyposażenie;
  - 4) uczestniczy w postępowaniach sądowych, postępowaniach podatkowych i administracyjnych związanych z działalnością prowadzoną przed zawieszeniem prowadzenia działalności statutowej;
  - 5) wykonuje wszelkie obowiązki nakazane przepisami prawa;
  - 6) ma prawo osiągać przychody z własnych składników majątkowych.

5. Okres zawieszenia prowadzenia działalności statutowej rozpoczyna się od dnia wskazanego we wniosku o wpis informacji o zawieszeniu prowadzenia działalności statutowej, nie wcześniej niż w dniu złożenia wniosku, i trwa do dnia złożenia wniosku o wpis informacji o wznowieniu działalności statutowej lub do dnia wskazanego w tym wniosku, który nie może być wcześniejszy niż dzień złożenia wniosku.

6. W stosunku do zobowiązań o charakterze publicznoprawnym zawieszenie prowadzenia działalności statutowej wywiera skutki prawne od dnia, w którym rozpoczyna się zawieszenie prowadzenia działalności statutowej, do dnia poprzedzającego dzień wznowienia działalności statutowej.

7. Zgłoszenie informacji o zawieszeniu prowadzenia działalności statutowej oraz o jej wznowieniu następuje na podstawie przepisów o Krajowym Rejestrze Sądowym.

Postulujemy wykreślenie z projektu i nie dodawanie do ustawy proponowanej treści art. 32a.

Wprowadzanie formy zawieszenia działalności nie ma sensu w stosunku do stowarzyszeń, które zgodnie z konstytucyjnym prawem do wolności działania, mogą działać w dowolnym zakresie lub nawet w ogóle nie podejmować w danym czasie żadnych działań.

Art. 32b. 1. Stowarzyszenie zgodnie z uchwałą walnego zebrania członków (zebrania delegatów) może, o ile spełnia ono warunki wynikające z innych przepisów, a statut to przewiduje:

- 1) przekształcić się w stowarzyszenie zwykłe;
- 2) przekształcić się w spółdzielnię socjalną;
- 3) połączyć się z innym stowarzyszeniem.

2. Podmiot powstały w wyniku przekształcenia lub łączenia, jak też podmiot przejmujący musi w statucie zawrzeć informację o podmiocie, którego działalność kontynuuje i o fakcie przejęcia wszelkich praw i zobowiązań.

3. Datą zakończenia działalności stowarzyszenia jest chwila wpisu nowego podmiotu do Krajowego Rejestru Sądowego lub wpisu do ewidencji stowarzyszeń zwykłych.”;

W propozycji art. 32b postulujemy wykreślenie w ust. 1 treści pkt. 2.

Stworzenie możliwości przekształcenia się stowarzyszenia w spółdzielnię socjalną, czyli podmiot działający w celu osiągnięcia zysku, typowo zarobkowy, stworzyłoby możliwość zagarniania na prywatną własność majątku organizacji społecznych zakupionego z funduszy publicznych pozyskanych w ramach dotacji i zbiórek publicznych. Przepis taki umożliwiłby dokonywanie tego typu nadużyć.

Ponadto zapis taki stanowi rażące wypaczenie podstawowej idei ruchu stowarzyszeniowego i prowadzi wprost do degradacji zarówno samej idei jak i autorytetu stowarzyszeń w społeczeństwie.

22) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. 1. Uproszczoną formą stowarzyszenia jest stowarzyszenie zwykłe. Stowarzyszenie zwykłe może we własnym imieniu nabywać prawa, w tym własność i inne prawa rzeczowe, zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywane.

2. Osoby w liczbie co najmniej trzech, zamierzające założyć stowarzyszenie zwykłe, uchwalają regulamin działalności, określając w szczególności jego nazwę, cel lub cele, teren i środki działania, siedzibę oraz zarząd albo przedstawiciela

reprezentującego stowarzyszenie, zasady dokonywania zmian regulaminu, a także sposób rozwiązania się stowarzyszenia.

3. Stowarzyszenie, które zamierza posiadać zarząd, jest obowiązane określić w regulaminie tryb jego wyboru, uzupełniania składu, kompetencje, warunki ważności jego uchwał oraz sposób reprezentowania stowarzyszenia, a w szczególności zaciągania zobowiązań majątkowych.

4. Założyciele stowarzyszenia, jego przedstawiciel albo zarząd składają na piśmie zgłoszenie o założeniu stowarzyszenia zwykłego, zwane dalej „zgłoszeniem”, organowi nadzorującemu, właściwemu ze względu na siedzibę stowarzyszenia, dołączając:

- 1) regulamin działalności;
- 2) listę założycieli zawierającą ich imiona i nazwiska, daty i miejsca urodzenia, miejsce zamieszkania oraz własnoręczne podpisy założycieli;
- 3) dane przedstawiciela reprezentującego stowarzyszenie albo osób wchodzących w skład zarządu:
  - a) imiona i nazwisko,
  - b) adres zamieszkania,
- 4) informację o adresie siedziby stowarzyszenia.”;

23) po art. 40 dodaje się art. 40a i 40b w brzmieniu:

„Art. 40a. 1. Stowarzyszenie zwykle może rozpocząć działalność po uzyskaniu wpisu do ewidencji stowarzyszeń zwykłych, zwanej dalej „ewidencją”, prowadzonej przez organ nadzorujący właściwy ze względu na siedzibę stowarzyszenia.

2. Organ nadzorujący dokonuje wpisu do ewidencji w terminie 14 dni od dnia:

- 1) wpływu zgłoszenia, chyba że został złożony wniosek, o którym mowa w art. 41;
- 2) uprawomocnienia się orzeczenia odrzucającego albo oddalającego wniosek, o którym mowa w art. 41.

3. Jeżeli zgłoszenie zawiera braki w zakresie określonym w art. 40 ust. 4, organ nadzorujący wzywa do uzupełnienia zgłoszenia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. Termin na dokonanie wpisu, o którym mowa w ust. 2, liczy się od

uzupełnienia zgłoszenia albo upływu terminu na jego uzupełnienie, jeżeli nie zostało ono dokonane. Nieuzupełnienie zgłoszenia w terminie powoduje jego bezskuteczność.

4. O wpisie do ewidencji albo bezskuteczności zgłoszenia, organ nadzorujący informuje niezwłocznie zgłaszającego.

5. Przedstawiciel reprezentujący stowarzyszenie zwykłe albo zarząd ma obowiązek w terminie 7 dni zawiadomić organ nadzorujący o zmianie regulaminu, zmniejszeniu liczby członków poniżej trzech, rozwiązaniu stowarzyszenia oraz danych, o których mowa w art. 40 ust. 4 pkt 3 i 4.

Art. 40b. 1. Ewidencja zawiera nazwę, cel lub cele i teren działalności, jak również sposób reprezentacji stowarzyszenia przez zarząd, o ile regulamin stowarzyszenia przewiduje ten organ, informacje wskazane w art. 40 ust. 4 pkt 3 i 4, a także informację o wykreśleniu stowarzyszenia z ewidencji.

2. Ewidencja w zakresie danych określonych w ust. 1 jest jawna. Informacje, o których mowa w ust. 1, są udostępniane na stronie internetowej organu nadzorującego, z wyjątkiem adresu zamieszkania. Każdy ma prawo otrzymania wyciągów i zaświadczeń o danych zawartych w ewidencji.

3. Ewidencja może być prowadzona w systemie teleinformatycznym.

4. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób prowadzenia ewidencji stowarzyszeń zwykłych oraz szczegółową treść wpisów w ewidencji, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia przejrzystości, kompletności i dostępności do danych zawartych w ewidencji.”;

24) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. Sąd rejestrowy, na wniosek organu nadzorującego lub prokuratora, może zakazać założenia stowarzyszenia zwykłego, jeżeli nie spełnia ono warunków określonych w ustawie.”;

25) po art. 41 dodaje się art. 41a – 41c w brzmieniu:

„Art. 41a. Przedstawiciel reprezentujący stowarzyszenie zwykłe ma prawo

reprezentować stowarzyszenie zwykle we wszystkich czynnościach sądowych i pozasądowych, w tym przekraczających zakres zwykłego zarządu, na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu przez wszystkich członków.

Art. 41b. Podejmowanie przez zarząd czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu wymaga uprzedniej zgody wszystkich członków stowarzyszenia zwykłego oraz udzielenia pełnomocnictwa do dokonania czynności prawnych, przekraczających zakres zwykłego zarządu w formie prawem przewidzianej.

Art. 41c. Czynnościami przekraczającymi zakres zwykłego zarządu są w szczególności:

- 1) nabycie oraz zbycie nieruchomości lub prawa użytkowania wieczystego;
  - 2) ustanowienie ograniczonego prawa rzeczowego;
  - 3) zawarcie umowy kredytu albo pożyczki;
  - 4) zawarcie umowy poręczenia, przejęcie długu, przystąpienie do długu lub zawarcie innej podobnej umowy;
  - 5) zaciągnięcie innych niż wymienionych w pkt 3 zobowiązań przekraczających kwotę 10 000 złotych.”;
- 26) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. 1. Stowarzyszenie zwykle nie może:

- 1) powoływać terenowych jednostek organizacyjnych;
- 2) zrzekać osób prawnych;
- 3) prowadzić działalności gospodarczej;
- 4) prowadzić odpłatnej działalności pożytku publicznego.

2. Stowarzyszenie zwykle uzyskuje środki na swoją działalność ze składek członkowskich, darowizn, spadków, zapisów, dochodów z majątku stowarzyszenia oraz z ofiarności publicznej.”;

Postulujemy wykreślenie z projektu i nie uchwalanie proponowanych zmian w zakresie od art. 40 do art. 42 ustawy.

Aktualna treść ustawy w wystarczający i trafny sposób reguluje kwestię tworzenia i zasad działania stowarzyszeń zwykłych z zachowaniem zasady samodzielnego określania zasad ich tworzenia, co zapewnia konstytucyjną wolność tworzenia i działania stowarzyszeń.

Proponowane zmiany tak naprawdę zmierzają przede wszystkim do tego, aby pod szyldem stowarzyszeń zwykłych można było pobierać i konsumować pieniądze z dotacji, a także dokonywać zbiórki publicznej i zaciągać inne zobowiązania.

Nie do takich celów ustanowiono w ustawie prawo powoływania stowarzyszeń zwykłych! Wprowadzenie proponowanego uregulowania będzie prowadziło do licznych nadużyć.

Zapis taki stanowi rażące wypaczenie podstawowej idei ruchu stowarzyszeniowego i prowadzi wprost do degradacji zarówno samej idei jak i autorytetu stowarzyszeń w społeczeństwie.

27) po art. 42 dodaje się art. 42a w brzmieniu:

„Art. 42a. 1. Stowarzyszenie zwykłe może:

- 1) przekształcić się w stowarzyszenie;
- 2) przekształcić się w spółdzielnię socjalną;
- 3) połączyć się z innym stowarzyszeniem zwykłym.

2. Do przekształcenia lub połączenia stowarzyszenia zwykłego stosuje się odpowiednio przepisy art. 32b ust. 2 i 3.”;

W propozycji art. 42a postulujemy wykreślenie w ust. 1 treści pkt. 2, a także w pkt.3 wykreślić słowo zwykłym.

Stworzenie możliwości przekształcenia się stowarzyszenia w spółdzielnię socjalną, czyli podmiot działający w celu osiągnięcia zysku, typowo zarobkowy, stworzyłoby możliwość zagarniania na prywatną własność majątku organizacji społecznych. Przepis taki umożliwiłby dokonywanie tego typu nadużyć.

Ponadto zapis taki stanowi rażące wypaczenie podstawowej idei ruchu stowarzyszeniowego i prowadzi wprost do degradacji zarówno samej idei jak i autorytetu stowarzyszeń w społeczeństwie.

28) w art. 43 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie stosuje się przepisów art. 9, art. 10-10b, art. 11ust. 1-3, art. 12-14, art. 16 ust. 2, art. 17, art. 20-22, art. 27, art. 30, art. 31 pkt 2 i art. 32a;”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1203 oraz z 2014 r. poz. 1161 i poz. 1306) po art. 53a dodaje się art. 53b w brzmieniu:

„Art. 53b. 1. Wpis do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, informacji o zawieszeniu oraz o wznowieniu prowadzenia działalności statutowej stowarzyszenia polega na zamieszczeniu w dziale 1 tego rejestru daty rozpoczęcia zawieszenia prowadzenia działalności statutowej oraz daty jej wznowienia.

2. Do wniosków o wpis informacji, o których mowa w ust. 1, art. 22a stosuje się odpowiednio.

3. Wnioski o wpis informacji, o których mowa w ust. 1, są zwolnione z opłat sądowych.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7:

a) w ust. 3 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) strat łączonych lub przekształcanych stowarzyszeń albo stowarzyszeń zwykłych – w razie przekształcenia formy prawnej lub łączenia takich podmiotów, z wyjątkiem przekształcenia stowarzyszenia albo stowarzyszenia zwykłego, dokonywanego na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U z 2001 r. Nr 79, poz. 855 z późn. zm.⁴⁾);”.

b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu:

„4b. Przy ustalaniu straty nie uwzględnia się również strat stowarzyszeń albo stowarzyszeń zwykłych przekształcanych lub łączonych – w razie

---

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 915, 1138, 1146, 1215, 1328, 1457, 1563 i 1662.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 96, poz. 874, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, z 2007 r. Nr 112, poz. 766 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654.

przekształcenia formy prawnej lub łączenia takich podmiotów, z wyjątkiem przekształcenia stowarzyszenia lub stowarzyszenia zwykłego dokonywanego na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach.”;

2) w art. 16c pkt 5 otrzymuje brzmienie :

„5) składniki majątku, które nie są używane na skutek zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej lub zawieszenia działalności statutowej na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach albo zaprzestania działalności, w której te składniki były używane; w tym przypadku składniki te nie podlegają amortyzacji od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zawieszono albo zaprzestano tę działalność”;

3) w art. 25 po ust. 5d dodaje się ust. 5e w brzmieniu:

„5e. Przepisy ust. 5a-5d stosuje się odpowiednio w przypadku zawieszenia działalności statutowej na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 93 po § 3 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do stowarzyszenia zwykłego łączącego się z innym stowarzyszeniem zwykłym.”;

2) w art. 93a w § 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

„3) stowarzyszenia zwykłego powstałego w wyniku przekształcenia stowarzyszenia;

4) osoby prawnej powstałej w wyniku przekształcenia stowarzyszenia zwykłego.”;

---

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r., poz. 848, 1101, 1342 i 1529, z 2013 r. poz. 35, 985, 1027, 1036, 1145, 1149, 1289 i 1313 oraz z 2014 r. poz. 183, 567, 915, 1171, 1215, 1328 i 1644.

3) po art. 115 dodaje się art. 115a w brzmieniu:

„Art. 115a. § 1. Członek zarządu stowarzyszenia zwykłego odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie ze stowarzyszeniem i pozostałymi członkami zarządu za zaległości podatkowe stowarzyszenia.

§ 2. W przypadku gdy stowarzyszenie zwykłe nie posiada zarządu, za zaległości podatkowe stowarzyszenia odpowiada całym swoim majątkiem członek stowarzyszenia solidarnie ze stowarzyszeniem i pozostałymi członkami.

§ 3. Do odpowiedzialności podatkowej, o której mowa w § 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 115 § 2 i 4.”;

4) art. 116a otrzymuje brzmienie:

„Art. 116a. § 1. Za zaległości podatkowe innych osób prawnych niż wymienione w art. 116 odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie organów zarządzających tymi osobami. Przepisy art. 116 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Za zaległości podatkowe stowarzyszenia powstałe przed jego wpisaniem do właściwego rejestru odpowiadają solidarnie osoby działające w imieniu stowarzyszenia do chwili wpisu.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.⁶⁾) art. 54 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do konferencji rektorów, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. 1, art. 10a ust. 1 pkt 1 i 2, art. 11, art. 25, art. 28 i art. 29 oraz art. 33-39 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855, z późn. zm.), z zachowaniem przepisów niniejszej ustawy.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2011 r. Nr 21, poz. 112, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 130 w §3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

---

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544, z 2013 r. poz. 675, 829, 1005, 1588 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 7, 768, 821, 1004, 1146 i 1198.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 26, poz. 134, Nr 94, poz. 550, Nr 102, poz. 588, Nr 134, poz. 777, Nr 147, poz. 881, Nr 149, poz. 889, Nr 171, poz. 1016, Nr 217, i poz. 1281, z 2012 r. poz. 849, 951, 1529 oraz z 2014 r. poz. 179, 180 i 1072.

„1) komitetu wyborczego partii politycznej albo organizacji ponosi partia polityczna albo organizacja, która utworzyła komitet wyborczy;”;

2) w art. 402 w §3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) uwierzytelniony odpis z Krajowego Rejestru Sądowego albo zaświadczenie organu nadzorującego o wpisie stowarzyszenia zwykłego do ewidencji, o której mowa w art. 40a ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855, z późn. zm.);”.

Art. 7. Stowarzyszenia działające na podstawie dotychczasowych przepisów dostosują swoje statuty do wymagań ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. 1. Do postępowań w sprawach o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego wszczętych i niezakończonych prawomocnie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowań przed sądem wszczętych na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, i nie zakończonych prawomocnie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Sprawy o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego dotyczące terenowych jednostek organizacyjnych stowarzyszeń wszczęte i niezakończone prawomocnie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozpoznaje sąd dotychczas właściwy.

Art. 9. Sądy właściwe w sprawach rejestracji terenowych jednostek organizacyjnych stowarzyszeń przekażą akta rejestrowe sądom właściwym według niniejszej ustawy w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. 1. Stowarzyszenia zwykłe działające na podstawie dotychczasowych przepisów stają się stowarzyszeniami zwykłymi w rozumieniu niniejszej ustawy po dokonaniu wpisu do ewidencji.

2. Stowarzyszenia zwykłe są obowiązane uzyskać wpis do ewidencji w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Brak wpisu do ewidencji w terminie wskazanym w ust. 2 skutkuje rozwiązaniem stowarzyszenia zwykłego z mocy prawa.

4. Do dnia uzyskania wpisu do ewidencji stowarzyszenia zwykle działają na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 11. Do czasu wpisu stowarzyszenia zwykłego do ewidencji, o której mowa w art. 40a ust. 1, nie dłużej jednak niż w terminie, o którym mowa w art. 10 ust. 2, do stowarzyszeń zwykłych, które nie dokonały wpisu do ewidencji stosuje się przepisy art. 130 §3 pkt 1 oraz art. 402 § 3 pkt 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2011 r. Nr 21, poz. 112, z późn. zm⁸⁾.) w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

---

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 26, poz. 134, Nr 94, poz. 550, Nr 102, poz. 588, Nr 134, poz. 777, Nr 147, poz. 881, Nr 149, poz. 889, Nr 171, poz. 1016, Nr 217, i poz. 1281, z 2012 r. poz. 849, 951, 1529 oraz z 2014 r. poz. 179, 180 i 1072.